завжди багато вчителів, тут оселилися й спогади про тих, з ким працювала Людмила Михайлівна в різні роки, в кого навчалася, яких навчала і продовжує навчати любові до прекрасного, прагнення високого, бажання просвітництва.

А попереду – напружена робота, нові зустрічі, нові плани, нові відкриття.

Щастя, здоров'я і натхнення Вам, шановна Людмило Михайлівно, чарівна жінко, щедра людино, дорога наша колего!

Ірина Белова,
заступник директора МОІППО

«І недаремно я спішив у цей далекий світ...» Ці слова з пісенного вірша М.Луківа з повним правом може сказати про себе професор кафедри методики музичного виховання та хорового диригування Національного педагогічного університету ім. М.Драгоманова, Заслужений працівник культури України, Відмінник освіти України Сергій Семенович Горбенко, який у березні цього року відзначив свій 60-річний ювілей.

Народився на Черкащині в селі Шендерівка Корсунь-Шевченківського району в багатодітній сім'ї. Закінчив Уманське музичне училище, музично-педагогічний факультет Київського педагогічного інституту ім. О.Горького.

Під керівництвом Т.Цвелих навчався в аспірантурі та захистив кандидатську дисертацію на тему «Морально-естетичне виховання підлітків засобами народної художньої творчості» (1985 р.).

Ювіляр – невтомний працівник, вимогливий педагог, серйозний дослідник. Глибокі знання, вірність покликанню, надзвичайна працьовитість, відповідальність, творчий підхід до справи – ось що характеризує багаторічну діяльність педагога, який виховав сотні студентів.

Своє 60-річчя С.Горбенко зустрічає, маючи великий науково-педагогічний доробок: він автор більш ніж 100 наукових праць із проблем музичної освіти, серед яких п'ять навчальних посібників: «Дитяче хорове виховання в Україні» (1999 р.), «Українська дитяча хорова література» у 2-х частинах (2002 р., 2004 р.), дві монографії: «Історія гуманізації музичної освіти дітей шкільного віку» (2007 р., 2008 р.). Під його керівництвом захищено п'ять кандидатських дисертацій, значна кількість магістерських робіт. Педагог започаткував такі навчальні курси, як «Дитяче хорове виховання», «Історія гуманізації музичної освіти», «Педагогічні технології музичного навчання і виховання».

Засвідчуючи повагу до ювіляра за самовіддане служіння обраній справі, невтомний творчий пошук і щедрість душі, бажаємо йому здоров'я, родинного благополуччя та невичерпної наснаги.

Тетяна Бодрова,
канд. пед. наук, доцент;
Юрій Чміль,
ст. викадач НПУ ім. М.Драгоманова

МУЗИЧНИЙ ПОРТРЕТ ЛЕСІ ГОРОВОЇ

Нині твориться мало справжньої музики – музики, яка допомагає людям, дає їм світло і позитив. Музика має линути з самої душі, і, власне, пісні цієї неймовірно талановитої людини, яких понад 300, є саме такими. Леся Горова – заслужена артистка України, член Національної спілки композиторів України, викладач імпровізації та композиторської техніки Вищого мистецького коледжу Київської дитячої Академії мистецтв.

Творчість Лесі багатогранна. Здається, немає такої теми, якої б не торкнулась вона у своїх піснях, які пише і виконує в різних музичних стилях. Композитор видала дві нотні збірки пісень для дітей, які за короткий час здобули популярність, а пісні з них поповнили репертуар дитячих мистецьких закладів та музичних колективів усієї України.

Нотна збірка «Відчинилося життя» в 2007 р. отримала гриф Міністерства освіти і науки України для використання в навчально-виховному процесі ЗНЗ. Вона містить 30 творів різної тематики і має CD-додаток з 19 пісень. Тематика пісень: від колискових для дітей молодшого віку, до лірики для підлітків; є новорічно-різдвяна тематика, веснянки, пісні з казковими сюжетами.

«Я хочу, щоб ця книжка відкрила для Вас щось нове, невідоме, щоб кожна перегорнена сторінка, кожна проспівана пісня була цікавою і знайшла собі місце у Вашому серденьку, – звертається авторка до своїх читачів. – Хай Ваші вчителі і батьки допоможуть Вам поринути в чарівний світ музики».

У 2008 р. вийшла ще одна ілюстрована нотна збірка колискових пісень і віршів для малюків та їхніх батьків з компакт-диском у подарунок – «Колискові і не тільки». Усі з них, як каже сама Леся, «випробувані» на її власних дітях. У книжці вміщено також поради авторки-педагога, як розвивати творчі можливості маленьких дітей.

(Див. вкладку «До нотного зошита»).

Ірина Гнатишин,
аспірантка ЛНПЦ НАПН України

МИСТЕЦЬКІ СКАРБИ АНАТОЛІЯ ДОБРЯНСЬКОГО

Передчасний відхід у вічність відомого буковинського митця, заслуженого діяча мистецтв України Анатолія Миколайовича Добрянського – непоправна втрата як для тих, чиї дороги часто-густо перетинались на безмежному полі його творчості, так і для всіх, кому небайдуже майбутнє української культури. Цього року, 26 серпня, йому виповнилося б 75. Він був справжнім громадянином, патріотом, Великим українцем по духу, захопленим красою природи Буковини, її людей, яких щиро, трепетно оспівував крилатим словом у літературі, поезії, журналістиці. Він був блискучим мистецтвознавцем, ученим-дослідником, лектором, режисером, сценаристом, неперевершеним конферанс'є різноманітних творчих вечорів, численних тематичних концертів.

Він мав унікальне зібрання рідкісних видань, аудіо-, відеозаписів, грамплатівок. Зібрані ним, ретельно опрацьовані понад 27 тисяч примірників літературних світових шедеврів передані за його заповітом для громадського користування і складають тепер основний фонд Чернівецької муніципальної бібліотеки, яка носить ім'я митця.

І хоча митець не мав спеціальної музичної освіти, однак володів фундаментальними знаннями про вітчизняну і зарубіжну музичну класику. Він не прожив і дня, не послухавши оперної, симфонічної, народно-інструментальної чи вокально-хорової музики. А.Добрянський був справжнім працелюбним фанатом, який прагнув особистим прикладом пробуджувати у студентської молоді жагу до знань, змістовного сенсу життя, любові до праці, своєї землі, національної культури. Прагнув добра, краси, терпіння й толерантності в людських стосунках, викорінення зла, подолання чвар, користолюбства, людиноненависництва. Він належав до когорти доброзичливих людей, які не вміють бути байдужими до чужого горя. У своїй наполегливій творчій подвижницькій праці митець завжди знаходив привід для оптимізму, вірив, що світ таки зміниться на краще.

Творчий доробок Анатолія Добрянського безперечно увійде в золотий фонд сучасного українського мистецтва й культури.

30 вересня цьогоріч у Мармуровій залі Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича відбулася літературно-мистецька академія, присвячена 75-річчю від дня народження відомого літературознавця, поета і педагога, заслуженого діяча мистецтв України, почесного громадянина Чернівців Анатолія Добрянського та презентація щойно виданої в Києві книги власними коштами видавця Теремка Василя Івановича, колишнього студента А.Добрянського, під назвою «Буковинський Златоуст Анатолій Добрянський: спогади, статті, вірші» (укладання Б.Мельничука, Л.Щербанюк. – К. : Академвидав, 2010. – 304 с.; у започаткованій 2010 р. серії «Унікум»).

Олександр Залуцький,
доцент кафедри музики ЧНУ ім. Ю. Федьковича